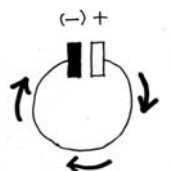

TÉZISEK

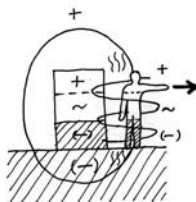
Zobor László „Az ősminták ereje” című DLA értekezéséhez

Az ősminták eredete a teremtés elméletekben és mítoszokban fedezhető fel. Évezredek során ezekre az alapokra a civilizációk és kultúrák leple borult. Ez az évezred, amelyben élünk mindenkit arra készítet, hogy feltépjük ezeket a rétegeket, hogy eljuthassunk a gyökerekig.

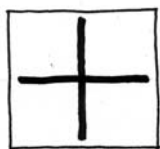
A „+” és „-” jel nem a jót és rosszat jelenti, - ahogy a felül és alul valamint a világos és a sötét sem - hanem az energia megnyilvánulásának két aspektusát. E két aspektus közötti feszültség tartja mozgásban a világot.

Az emberi lény egy hatalmas energiatengerben él. Aki tervezett környezetben él, ezt az energiát akkor tudja munkájára, életére fordítani, ha megfelelő helyre helyez megfelelő „kicsatoló” eszközöket és ő maga is a számára megfelelő helyen él.

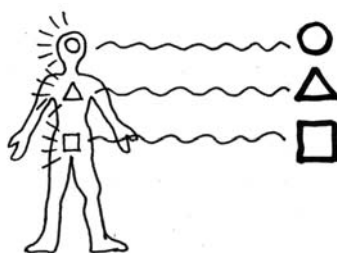
Ha körülhatárolunk egy területet a vízszintes síkon, az égtájaknak megfelelően, akkor azon különböző minőségű területeket találunk. Ha ezekhez a területekhez hozzájuk tartozó életfolyamatokat rendelünk, akkor pozitív energiahelyzetet teremtünk. Ez az égtájakra állított négyes térfelosztás.

Ennek a törvényszerűségnek leegyszerűsített változata a négyfelé osztott térmező, melynek területei az „idő” és a „tér” jellemzőinek felel meg.

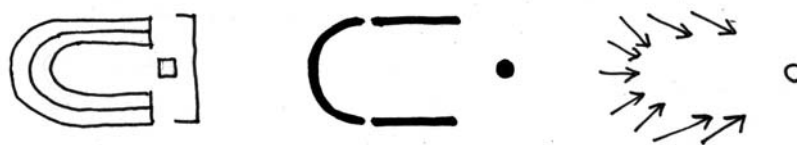
A „világoszlop” vízszintes síkra döntött képe az ég és a föld, a fenn és a lenn fogalmát adja. A balra és jobbra lévő térszakaszok a múlt és a jövő jelentéseinek felelnek meg.

A függőleges síkban is az ég, a közép és a föld fogalmait fedezhetjük föl. A kijelölt felület felső síkja az ember tudatának, a középső az érzelmeinek, az alsó az ösztöneinek felel meg.

Ez a hármas térfelosztás.

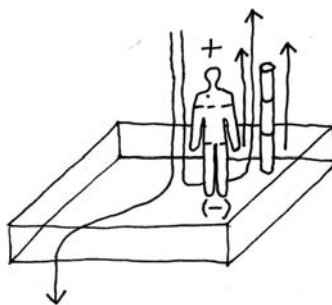
Ha szimbólumokat használunk, akkor azok ereje úgy hat, ha alakjukra építjük rá a tárgyakat, falakat, ráállítjuk az embert vagy lerajzoljuk a szimbólumot.

A színek jelentése is meghatározható, a fényforrás helyzete és a világítás módja is körülírhatóan hat.

Úgy teremthetünk pozitív hatást a tervezői eszközökkel, ha belső mintáinkkal azonos mintákat helyezünk kívül magunk köré. Ezek a minták rezonanciába kerülnek egymással és élettevékenységeinket erősítik.

A vízszintes síkon ez a helyzet akkor következik be, ha olyan helyre állunk, melynek a rezgésére szükségünk van, tárgyakat oda helyezünk, ahol a nekik megfelelő rezgésállapot van.

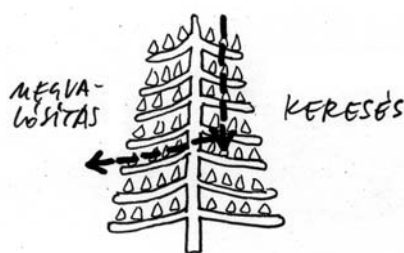

Ha a függőleges síkban a megfelelő jelelemeket, szimbólumokat választjuk ki és a „helyükre” tesszük, akkor hasonló pozitív hatást érünk el.

Ez a harmonikus rezonancia, amely hétköznapi fogalmainkkal kifejezve a „szép” és a „jó” fogalmát fedik le.

Ha gondolkodásmódunk „analogikus”, akkor azonos rezgésű, szimbolikusan összetartozó jelentéseket fűzünk össze. Ez a gondolkodásmód segít a hasonló típusú energiák egymás mellé rendelésében.

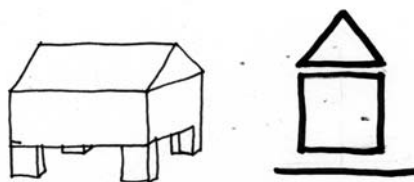
Az egészséges és hatékony tudati működés abban áll, hogy az ok-okozati (vízszintes) és az analogikus (függőleges) gondolkodásmódot együtt használjuk, integráljuk.

Minden ember egyedi. Más sors, más életkörülmény és életfeladat jellemzi. Amikor csoportot alkot és középületeket használ, szükségyszerűvé válik egy közösen elfogadott jelentéshalmazban megállapodni.

A megegyezés alapja a közös eredeti jelentés. Ebből az ismeretből kiindulva tervezhetjük - tudatosan - „élő” tereinket, tárgyainkat.

Környezetünk hatásaiban meghúzódó ősmintákat felismerhetjük. Kiolvashatjuk belőlük a létrehozó szándékot és az élet minőségét.

Ez a készség a tervezésben gyümölcsöző, ahol ezeket a felismeréseket tudatosan beépítjük munkánkba.

A jelolvasást és keresést olyan módon is megtehetjük, hogy - az idő és a körülmények megengedte határok között - önmagunkba „merülve” felhozzuk ezeket az eredeti jelentéseket. Később ezeket az értékeket beépítjük a tervezett környezet információ-hordozó elemeibe.

Megfelelő index-jellel ellátva saját üzenetünk is mellérendelhető.

Célunk az, hogy a tervezés folyamata és a belső fejlődésünk tudatos legyen, annak érdekében, hogy tervezett környezetünk megközelítse és létrehozza a „természetes emberi” értéket.

Zobor László
Budapest, 2003. 03. 15.

